

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni-vidéki „függetlenség párt” közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési árak: Helyben és postán küldve: Egy évre 10 ft. - kr. Negyed évre 5 ft. 50 kr. Fél évre 5 - . Nyolc évre 50 - .

Hirdetési díj: Ötábrós postakörlet 5 kr. Nagyobb terjedelmű, mint előző 10 db helyett hirdetésnek, sőt szerint a legelőbb 4 ért.

Debreczen, június 3.

(S. B.) Sokféle gyógyszerrel leöntötte már a diplomácia azt a keleti kérdésnek nevezett hétfeji szörnyet, sőt legújabbán egy vérfürdőt is engedett számára készíteni, remélvén, hogy ha a szörny nyakig lesz a vérel, el fog úlni, mint kitombolt égháboru, s nem fog nyugtalankodni a jövő századok takarója alatt.

Azokban a diplomácia nagyon csalódott, mert a jóllakás csak növelte politikai étvágját, és étlapul egy kongresszust kíván, meyen látni akarja az érdekelte hatalmak képviselőit.

Az államok igazgatói sietnek is kívánságát teljesíteni, s az értekezletre küldendő megbízottak utra készen állanak, hogy mint egy fedél alá gyülekezett testület megkíséreljék a gyógszerek összeümlését.

A kongresszus tehát félig-meddig biztosítva volna.

Az Andrássy-Tisza-politikát tüskénbokon keresztül híven követő táborban nagy az öröm e miatt. Lelkesült felkiáltások hangzanak sorak között az egyedül üdvözítő Andrássy-Tisza-politika dicsőítésére, mely eviczkéllő magatartás szerintük mégis oda lyukadt ki, hogy arra feltétlenül reáüthető a helyeslés bélyege.

S miért e mámoros zaj? Mint mondják azért, mert az Andrássy-féle politika a legnagyobb diadalt aratta, a megvalósulás kikötőjébe akarván vitorlázni a kongresszus eszméje, melyet ő talált fel világszerte bölcseséggel.

Mi azonban legkevésbé sem vagyunk hajlandók a hurrazók táborának örömet osztani, mert a kongresszus eszméjében nem találunk semmi dicséretre méltó eredményt, s ha csak ilyen egérforma tárgyat szült az eviczkéllő politika nagy hegye: ezért ugyan nem volt érdemes a monarchia népeit a legkínosabb helyzet martalékául dobni, hogy ott satnyuljanak egy hosszú éven keresztül.

Ezért kár volt észalasztani az idejében beavatkozás pillanatát, s megborásáthatlan cselekmény volt nemzeti lofogónk oly sokszor történt megsértését némán tűrni. Semmi szeretetreméltó nincs eszembén, melyben Andrássy oly nagy gyönyörködött, s melyről most már maga is azt mondja, hogy „csak a papíron lesz képes megoldani a vita tárgyaül szolgáló kérdéseket.”

A kongresszus kedvéért üzött „pénz-és vérkimelési” politika ezáltal csakugy a háboruba lép, mint tette volna az idejében eszközölt beavatkozás által, mert a mint a legújabb jelek bizonyítják, a kongresszusból a legtakarosabb háboru fog kitejődni, ha ugyan ez megvárja a kongresszust, mivel az ezt illető tárgyalások meg nagyon lassan folynak az angol és orosz megbízottak között, kik már eddigelé is nagyon tartanak a konfictustól. (Utólag értesültünk, hogy a kongresszus e hó 11-én fog megtartani.)

A hatalmak közötti értekezletől nem is tételeznük fel oly titáni erőt, mely

képes lenne tíz féle érdeket is egy koszoruba foglalni, ugy, hogy e sok féle érdekek képviselői elégedetten hagyhatnák ott az érdekpászlottat termét.

Általában nagy valószínűséggel bír azon feltevés, hogy a kongresszus terméből harczi-röppentyük fognak az aggodó világrészre szállani, a minthogy nem is várható béke az ilyen tárgyalásból, hol mindegyik hatalom képviselője kész pontoztatok fog a másik diplomata tukumálni, s a legelső ellenző hangra, a gondolatban háta mögött álló szörnyerdőre támaszkodva, elbizonyoslag fog szolgálni az elpárolgás tanának.

A népek érdekében óhajtottó is, hogy ezen ügy a szuronyok döntésére bizassék, s ugy oldassék meg, hogy egyszer mindenkorra letűnjék a napirendről.

Irtóznunk ugyan a harczi viharától; remegünk a népek jólétén tomboló véres színjátéktól: de midőn a fegyver a szabadság istenének nevében harcol a küzdelem mezeyén, akkor csak hadd jőjön hideg szele, mely a népekre is fagyasztó hatással bír. Az utána lengedező hűs szélre azonban már nagy szükség van az európai népek nyomott kedélynek.

A magyar delegatio ülésén rövid külügyi vita folyt. Andrássy hivatalosan bejelentette a kongresszus jun. 11-én való egybehívásának megtörténtét. Azután vita volt a külügyi budget fölött.

Az országgyűlés — hir szerint — július hó elején fog feloszlattani. Jelen ülészaka alatt a kiegyezési előterjesztésben kívül a rendőri kihágásokról szóló s a bélyeg és illetéktörvény módosítását célzó törvaslatokat szándékozik a kormány letárgyaltatni.

A felhőgyarmati választókerületben végül Endre, budapesti ügyvédet léptetik fel függetlenségi programmal. E kerület eddig Vályi János pártunk tagja képviselte.

Pártszervekedés. A szathmármegyei független 48-as közpöi ellenzék gr. Vay Mihály elnök és Solymossy Bálint jegyző aláírásával kibocsátotta a felhívást Szathmármegye polgáraihoz a pártszervekedésre. A felhívás egészen kész program, melyben 1848-tól a legújabb korig változa és bírálva vannak az események s a kormányok tényei, a bécsi egyezkedések ezzel van befjezve: Jó hazafiának lenni nem érdem, az becsületbeli kötelesség. Teljesítse kötelességét a magyar hazának minden fia, szavazzon a 48-as és független közpöi ellenzék zászlója alatt, melynek a jellege:

1848. — Magyarország állami önállóságának és függetlenségének visszaszerzése. Magyarország boldog lesz és szabad.

Merénylet a német császár ellen.

Tegnap röviden említettük, hogy Vilmos német császárra reá lött Noding. A lövés az Unter den Linden 18-ik számú házának első emeletéből történt. A gyilkos legújabb szerkezetű Dreyse-féle löfegyvert használt. Kétszer lött. Az első lövés nem talált, de a másodikból számos sörét érte a császár zsebkát, szemöldök karját és vállát. A császár zsebkendőjével fődte be vérző arcát. Laurer, Langenbeck orvosok nyilatkozataik szerint a sebek nem életveszélyesek, bár a vérvesztés igen nagy volt. Az operátó igen hosszadalmas volt,

A jelenkori socialismusról.

Irta Eisenstädter Lukács. Szabadság, egyenlőség, testvériség! E szavakat írta zászlójára a francia nagy forradalom, vezéreltetve inkább emberszeretet és rajongó képzeltéhség, nemzetök e kiváló sajátjása, mint ama fogalmak tökéletes felfogása által. Nem is sejtették, hogy az emberiség fejlődése történetében épen azon szavak jellegűül szolgálni, a mint ezt századunk eszméletlen története visszatükrözi; nem képzelték, hogy az a szabadságtól az egyenlőséghez és testvériséghez csak ugyanazon társadalom romjain épülhet, a melyet azon vezéreltek kitűzése mellett szerveztek és állapítottak meg; nem álmodták, hogy az az osztályszellem, mely a harmadik rendet győzelemre vezette, már feltétlenül magában hordja, mint történelmi következményt, a negyedik rendet. A negyedik rendben kifejezésre és érvényesülésre törekvő osztályszellem a jelenkori socialismusa.

tek a tudományt oly alakban előadni, hogy az elvontságnál fogva csak a szaktudósoknak vagy a legműveltebbeknek volt megérthető, a legújabb kor tudósai — néhány nem dicséretes kivétellel — törekvésnek a legelőbb nemzeti gazdasági, philosophiai, politikai stb. tanokat az avatlanok részére is hozzáférhető alakba öltetni. Hogy ez irány nem maradhat befolyás nélkül egész társadalmunk fejlődésére, a felette uralkodó eszmekörre, az tagadhatatlan, szüntogy mint azon igazság: hogy az általános műveltség fogi emelkedése, az előlételek eloszlása, az emberiség hatalmának és uralmának természeti erők feletti növekedése a társadalmi rendre visszahatással kell, hogy legyen. E körülmények befolyását leginkább két jelenségben véljük feltalálni. Az egyik az intenzív küzdelem újabb politikai és társadalmi formákról; a másik az ember rendelkezése feletti megváltozott nézpot — a materialismus. Ez a két jelenség egyidejűleg tűnik fel és látványosan nincs egymással ellentétben; behatásból és szigorubb vizsgálat után azonban két szétválasztandó vonalhoz hasonlítható. Az egyik vonalnak végpontja a szabadság — az idealismus; a másiknak végpontja az egyenlőség — a materialismus. Az első irány, rendszerint egész következetességgel minden törekvést visszavezet az egyénre; ennek mentől szabaddabb fejlődésben, mentől tökéletesebb bizto-

sítással gondolja elérhetni az egész emberiség legnagyobb jólétét; rendszerében történelmi, mivel az embert olyannak fogadják el, a milyennek az több eredei művelődés után fejlődött, s annak a tapasztalat nyomán felismert vélt természetéhez alkalmazza társadalmi intézményeit és társadalmi utat akarja szabados, természetesen tökéletesíteni s az eszményi célhoz mindig közelebb-közelebb vezetni. Ez az irány kifejezetten a következő tételben. Ez az összes emberiség az egyéni szabadság útján boldogítandó; ha az egyén szabadság útján boldogul a társadalom, hanem a társadalom által az egyén. Előtte az egyéni szabadság anarchia. Az ember célja nem az egyéni alapon való fejlődés, nem az egyének érvényesülése az egészben emelkedés az egyén által, hanem megfordítva; szabados csak az egész, a társadalom legyen, ah pedig az egyén boldog, akkor az egyének összége, a társadalom is megelégedni feladattal, az által boldog. A másik irány szerint nem az egyén által boldogul a társadalom, hanem a társadalom által az egyén. Előtte az egyéni szabadság anarchia. Az ember célja nem az egyéni alapon való fejlődés, nem az egyének érvényesülése az egészben emelkedés az egyén által, hanem megfordítva; szabados csak az egész, a társadalom legyen, ah pedig az egyén boldog, akkor az egyének összége, a társadalom is megelégedni feladattal, az által boldog. A másik irány szerint nem az egyén által boldogul a társadalom, hanem a társadalom által az egyén. Előtte az egyéni szabadság anarchia. Az ember célja nem az egyéni alapon való fejlődés, nem az egyének érvényesülése az egészben emelkedés az egyén által, hanem megfordítva; szabados csak az egész, a társadalom legyen, ah pedig az egyén boldog, akkor az egyének összége, a társadalom is megelégedni feladattal, az által boldog. A másik irány szerint nem az egyén által boldogul a társadalom, hanem a társadalom által az egyén. Előtte az egyéni szabadság anarchia. Az ember célja nem az egyéni alapon való fejlődés, nem az egyének érvényesülése az egészben emelkedés az egyén által, hanem megfordítva; szabados csak az egész, a társadalom legyen, ah pedig az egyén boldog, akkor az egyének összége, a társadalom is megelégedni feladattal, az által boldog. A másik irány szerint nem az egyén által boldogul a társadalom, hanem a társadalom által az egyén. Előtte az egyéni szabadság anarchia. Az ember célja nem az egyéni alapon való fejlődés, nem az egyének érvényesülése az egészben emelkedés az egyén által, hanem megfordítva; szabados csak az egész, a társadalom legyen, ah pedig az egyén boldog, akkor az egyének összége, a társadalom is megelégedni feladattal, az által boldog. A másik irány szerint nem az egyén által boldogul a társadalom, hanem a társadalom által az egyén. Előtte az egyéni szabadság anarchia. Az ember célja nem az egyéni alapon való fejlődés, nem az egyének érvényesülése az egészben emelkedés az egyén által, hanem megfordítva; szabados csak az egész, a társadalom legyen, ah pedig az egyén boldog, akkor az egyének összége, a társadalom is megelégedni feladattal, az által boldog. A másik irány szerint nem az egyén által boldogul a társadalom, hanem a társadalom által az egyén. Előtte az egyéni szabadság anarchia. Az ember célja nem az egyéni alapon való fejlődés, nem az egyének érvényesülése az egészben emelkedés az egyén által, hanem megfordítva; szabados csak az egész, a társadalom legyen, ah pedig az egyén boldog, akkor az egyének összége, a társadalom is megelégedni feladattal, az által boldog. A másik irány szerint nem az egyén által boldogul a társadalom, hanem a társadalom által az egyén. Előtte az egyéni szabadság anarchia. Az ember célja nem az egyéni alapon való fejlődés, nem az egyének érvényesülése az egészben emelkedés az egyén által, hanem megfordítva; szabados csak az egész, a társadalom legyen, ah pedig az egyén boldog, akkor az egyének összége, a társadalom is megelégedni feladattal, az által boldog. A másik irány szerint nem az egyén által boldogul a társadalom, hanem a társadalom által az egyén. Előtte az egyéni szabadság anarchia. Az ember célja nem az egyéni alapon való fejlődés, nem az egyének érvényesülése az egészben emelkedés az egyén által, hanem megfordítva; szabados csak az egész, a társadalom legyen, ah pedig az egyén boldog, akkor az egyének összége, a társadalom is megelégedni feladattal, az által boldog. A másik irány szerint nem az egyén által boldogul a társadalom, hanem a társadalom által az egyén. Előtte az egyéni szabadság anarchia. Az ember célja nem az egyéni alapon való fejlődés, nem az egyének érvényesülése az egészben emelkedés az egyén által, hanem megfordítva; szabados csak az egész, a társadalom legyen, ah pedig az egyén boldog, akkor az egyének összége, a társadalom is megelégedni feladattal, az által boldog. A másik irány szerint nem az egyén által boldogul a társadalom, hanem a társadalom által az egyén. Előtte az egyéni szabadság anarchia. Az ember célja nem az egyéni alapon való fejlődés, nem az egyének érvényesülése az egészben emelkedés az egyén által, hanem megfordítva; szabados csak az egész, a társadalom legyen, ah pedig az egyén boldog, akkor az egyének összége, a társadalom is megelégedni feladattal, az által boldog. A másik irány szerint nem az egyén által boldogul a társadalom, hanem a társadalom által az egyén. Előtte az egyéni szabadság anarchia. Az ember célja nem az egyéni alapon való fejlődés, nem az egyének érvényesülése az egészben emelkedés az egyén által, hanem megfordítva; szabados csak az egész, a társadalom legyen, ah pedig az egyén boldog, akkor az egyének összége, a társadalom is megelégedni feladattal, az által boldog. A másik irány szerint nem az egyén által boldogul a társadalom, hanem a társadalom által az egyén. Előtte az egyéni szabadság anarchia. Az ember célja nem az egyéni alapon való fejlődés, nem az egyének érvényesülése az egészben emelkedés az egyén által, hanem megfordítva; szabados csak az egész, a társadalom legyen, ah pedig az egyén boldog, akkor az egyének összége, a társadalom is megelégedni feladattal, az által boldog. A másik irány szerint nem az egyén által boldogul a társadalom, hanem a társadalom által az egyén. Előtte az egyéni szabadság anarchia. Az ember célja nem az egyéni alapon való fejlődés, nem az egyének érvényesülése az egészben emelkedés az egyén által, hanem megfordítva; szabados csak az egész, a társadalom legyen, ah pedig az egyén boldog, akkor az egyének összége, a társadalom is megelégedni feladattal, az által boldog. A másik irány szerint nem az egyén által boldogul a társadalom, hanem a társadalom által az egyén. Előtte az egyéni szabadság anarchia. Az ember célja nem az egyéni alapon való fejlődés, nem az egyének érvényesülése az egészben emelkedés az egyén által, hanem megfordítva; szabados csak az egész, a társadalom legyen, ah pedig az egyén boldog, akkor az egyének összége, a társadalom is megelégedni feladattal, az által boldog. A másik irány szerint nem az egyén által boldogul a társadalom, hanem a társadalom által az egyén. Előtte az egyéni szabadság anarchia. Az ember célja nem az egyéni alapon való fejlődés, nem az egyének érvényesülése az egészben emelkedés az egyén által, hanem megfordítva; szabados csak az egész, a társadalom legyen, ah pedig az egyén boldog, akkor az egyének összége, a társadalom is megelégedni feladattal, az által boldog. A másik irány szerint nem az egyén által boldogul a társadalom, hanem a társadalom által az egyén. Előtte az egyéni szabadság anarchia. Az ember célja nem az egyéni alapon való fejlődés, nem az egyének érvényesülése az egészben emelkedés az egyén által, hanem megfordítva; szabados csak az egész, a társadalom legyen, ah pedig az egyén boldog, akkor az egyének összége, a társadalom is megelégedni feladattal, az által boldog. A másik irány szerint nem az egyén által boldogul a társadalom, hanem a társadalom által az egyén. Előtte az egyéni szabadság anarchia. Az ember célja nem az egyéni alapon való fejlődés, nem az egyének érvényesülése az egészben emelkedés az egyén által, hanem megfordítva; szabados csak az egész, a társadalom legyen, ah pedig az egyén boldog, akkor az egyének összége, a társadalom is megelégedni feladattal, az által boldog. A másik irány szerint nem az egyén által boldogul a társadalom, hanem a társadalom által az egyén. Előtte az egyéni szabadság anarchia. Az ember célja nem az egyéni alapon való fejlődés, nem az egyének érvényesülése az egészben emelkedés az egyén által, hanem megfordítva; szabados csak az egész, a társadalom legyen, ah pedig az egyén boldog, akkor az egyének összége, a társadalom is megelégedni feladattal, az által boldog. A másik irány szerint nem az egyén által boldogul a társadalom, hanem a társadalom által az egyén. Előtte az egyéni szabadság anarchia. Az ember célja nem az egyéni alapon való fejlődés, nem az egyének érvényesülése az egészben emelkedés az egyén által, hanem megfordítva; szabados csak az egész, a társadalom legyen, ah pedig az egyén boldog, akkor az egyének összége, a társadalom is megelégedni feladattal, az által boldog. A másik irány szerint nem az egyén által boldogul a társadalom, hanem a társadalom által az egyén. Előtte az egyéni szabadság anarchia. Az ember célja nem az egyéni alapon való fejlődés, nem az egyének érvényesülése az egészben emelkedés az egyén által, hanem megfordítva; szabados csak az egész, a társadalom legyen, ah pedig az egyén boldog, akkor az egyének összége, a társadalom is megelégedni feladattal, az által boldog. A másik irány szerint nem az egyén által boldogul a társadalom, hanem a társadalom által az egyén. Előtte az egyéni szabadság anarchia. Az ember célja nem az egyéni alapon való fejlődés, nem az egyének érvényesülése az egészben emelkedés az egyén által, hanem megfordítva; szabados csak az egész, a társadalom legyen, ah pedig az egyén boldog, akkor az egyének összége, a társadalom is megelégedni feladattal, az által boldog. A másik irány szerint nem az egyén által boldogul a társadalom, hanem a társadalom által az egyén. Előtte az egyéni szabadság anarchia. Az ember célja nem az egyéni alapon való fejlődés, nem az egyének érvényesülése az egészben emelkedés az egyén által, hanem megfordítva; szabados csak az egész, a társadalom legyen, ah pedig az egyén boldog, akkor az egyének összége, a társadalom is megelégedni feladattal, az által boldog. A másik irány szerint nem az egyén által boldogul a társadalom, hanem a társadalom által az egyén. Előtte az egyéni szabadság anarchia. Az ember célja nem az egyéni alapon való fejlődés, nem az egyének érvényesülése az egészben emelkedés az egyén által, hanem megfordítva; szabados csak az egész, a társadalom legyen, ah pedig az egyén boldog, akkor az egyének összége, a társadalom is megelégedni feladattal, az által boldog. A másik irány szerint nem az egyén által boldogul a társadalom, hanem a társadalom által az egyén. Előtte az egyéni szabadság anarchia. Az ember célja nem az egyéni alapon való fejlődés, nem az egyének érvényesülése az egészben emelkedés az egyén által, hanem megfordítva; szabados csak az egész, a társadalom legyen, ah pedig az egyén boldog, akkor az egyének összége, a társadalom is megelégedni feladattal, az által boldog. A másik irány szerint nem az egyén által boldogul a társadalom, hanem a társadalom által az egyén. Előtte az egyéni szabadság anarchia. Az ember célja nem az egyéni alapon való fejlődés, nem az egyének érvényesülése az egészben emelkedés az egyén által, hanem megfordítva; szabados csak az egész, a társadalom legyen, ah pedig az egyén boldog, akkor az egyének összége, a társadalom is megelégedni feladattal, az által boldog. A másik irány szerint nem az egyén által boldogul a társadalom, hanem a társadalom által az egyén. Előtte az egyéni szabadság anarchia. Az ember célja nem az egyéni alapon való fejlődés, nem az egyének érvényesülése az egészben emelkedés az egyén által, hanem megfordítva; szabados csak az egész, a társadalom legyen, ah pedig az egyén boldog, akkor az egyének összége, a társadalom is megelégedni feladattal, az által boldog. A másik irány szerint nem az egyén által boldogul a társadalom, hanem a társadalom által az egyén. Előtte az egyéni szabadság anarchia. Az ember célja nem az egyéni alapon való fejlődés, nem az egyének érvényesülése az egészben emelkedés az egyén által, hanem megfordítva; szabados csak az egész, a társadalom legyen, ah pedig az egyén boldog, akkor az egyének összége, a társadalom is megelégedni feladattal, az által boldog. A másik irány szerint nem az egyén által boldogul a társadalom, hanem a társadalom által az egyén. Előtte az egyéni szabadság anarchia. Az ember célja nem az egyéni alapon való fejlődés, nem az egyének érvényesülése az egészben emelkedés az egyén által, hanem megfordítva; szabados csak az egész, a társadalom legyen, ah pedig az egyén boldog, akkor az egyének összége, a társadalom is megelégedni feladattal, az által boldog. A másik irány szerint nem az egyén által boldogul a társadalom, hanem a társadalom által az egyén. Előtte az egyéni szabadság anarchia. Az ember célja nem az egyéni alapon való fejlődés, nem az egyének érvényesülése az egészben emelkedés az egyén által, hanem megfordítva; szabados csak az egész, a társadalom legyen, ah pedig az egyén boldog, akkor az egyének összége, a társadalom is megelégedni feladattal, az által boldog. A másik irány szerint nem az egyén által boldogul a társadalom, hanem a társadalom által az egyén. Előtte az egyéni szabadság anarchia. Az ember célja nem az egyéni alapon való fejlődés, nem az egyének érvényesülése az egészben emelkedés az egyén által, hanem megfordítva; szabados csak az egész, a társadalom legyen, ah pedig az egyén boldog, akkor az egyének összége, a társadalom is megelégedni feladattal, az által boldog. A másik irány szerint nem az egyén által boldogul a társadalom, hanem a társadalom által az egyén. Előtte az egyéni szabadság anarchia. Az ember célja nem az egyéni alapon való fejlődés, nem az egyének érvényesülése az egészben emelkedés az egyén által, hanem megfordítva; szabados csak az egész, a társadalom legyen, ah pedig az egyén boldog, akkor az egyének összége, a társadalom is megelégedni feladattal, az által boldog. A másik irány szerint nem az egyén által boldogul a társadalom, hanem a társadalom által az egyén. Előtte az egyéni szabadság anarchia. Az ember célja nem az egyéni alapon való fejlődés, nem az egyének érvényesülése az egészben emelkedés az egyén által, hanem megfordítva; szabados csak az egész, a társadalom legyen, ah pedig az egyén boldog, akkor az egyének összége, a társadalom is megelégedni feladattal, az által boldog. A másik irány szerint nem az egyén által boldogul a társadalom, hanem a társadalom által az egyén. Előtte az egyéni szabadság anarchia. Az ember célja nem az egyéni alapon való fejlődés, nem az egyének érvényesülése az egészben emelkedés az egyén által, hanem megfordítva; szabados csak az egész, a társadalom legyen, ah pedig az egyén boldog, akkor az egyének összége, a társadalom is megelégedni feladattal, az által boldog. A másik irány szerint nem az egyén által boldogul a társadalom, hanem a társadalom által az egyén. Előtte az egyéni szabadság anarchia. Az ember célja nem az egyéni alapon való fejlődés, nem az egyének érvényesülése az egészben emelkedés az egyén által, hanem megfordítva; szabados csak az egész, a társadalom legyen, ah pedig az egyén boldog, akkor az egyének összége, a társadalom is megelégedni feladattal, az által boldog. A másik irány szerint nem az egyén által boldogul a társadalom, hanem a társadalom által az egyén. Előtte az egyéni szabadság anarchia. Az ember célja nem az egyéni alapon való fejlődés, nem az egyének érvényesülése az egészben emelkedés az egyén által, hanem megfordítva; szabados csak az egész, a társadalom legyen, ah pedig az egyén boldog, akkor az egyének összége, a társadalom is megelégedni feladattal, az által boldog. A másik irány szerint nem az egyén által boldogul a társadalom, hanem a társadalom által az egyén. Előtte az egyéni szabadság anarchia. Az ember célja nem az egyéni alapon való fejlődés, nem az egyének érvényesülése az egészben emelkedés az egyén által, hanem megfordítva; szabados csak az egész, a társadalom legyen, ah pedig az egyén boldog, akkor az egyének összége, a társadalom is megelégedni feladattal, az által boldog. A másik irány szerint nem az egyén által boldogul a társadalom, hanem a társadalom által az egyén. Előtte az egyéni szabadság anarchia. Az ember célja nem az egyéni alapon való fejlődés, nem az egyének érvényesülése az egészben emelkedés az egyén által, hanem megfordítva; szabados csak az egész, a társadalom legyen, ah pedig az egyén boldog, akkor az egyének összége, a társadalom is megelégedni feladattal, az által boldog. A másik irány szerint nem az egyén által boldogul a társadalom, hanem a társadalom által az egyén. Előtte az egyéni szabadság anarchia. Az ember célja nem az egyéni alapon való fejlődés, nem az egyének érvényesülése az egészben emelkedés az egyén által, hanem megfordítva; szabados csak az egész, a társadalom legyen, ah pedig az egyén boldog, akkor az egyének összége, a társadalom is megelégedni feladattal, az által boldog. A másik irány szerint nem az egyén által boldogul a társadalom, hanem a társadalom által az egyén. Előtte az egyéni szabadság anarchia. Az ember célja nem az egyéni alapon való fejlődés, nem az egyének érvényesülése az egészben emelkedés az egyén által, hanem megfordítva; szabados csak az egész, a társadalom legyen, ah pedig az egyén boldog, akkor az egyének összége, a társadalom is megelégedni feladattal, az által boldog. A másik irány szerint nem az egyén által boldogul a társadalom, hanem a társadalom által az egyén. Előtte az egyéni szabadság anarchia. Az ember célja nem az egyéni alapon való fejlődés, nem az egyének érvényesülése az egészben emelkedés az egyén által, hanem megfordítva; szabados csak az egész, a társadalom legyen, ah pedig az egyén boldog, akkor az egyének összége, a társadalom is megelégedni feladattal, az által boldog. A másik irány szerint nem az egyén által boldogul a társadalom, hanem a társadalom által az egyén. Előtte az egyéni szabadság anarchia. Az ember célja nem az egyéni alapon való fejlődés, nem az egyének érvényesülése az egészben emelkedés az egyén által, hanem megfordítva; szabados csak az egész, a társadalom legyen, ah pedig az egyén boldog, akkor az egyének összége, a társadalom is megelégedni feladattal, az által boldog. A másik irány szerint nem az egyén által boldogul a társadalom, hanem a társadalom által az egyén. Előtte az egyéni szabadság anarchia. Az ember célja nem az egyéni alapon való fejlődés, nem az egyének érvényesülése az egészben emelkedés az egyén által, hanem megfordítva; szabados csak az egész, a társadalom legyen, ah pedig az egyén boldog, akkor az egyének összége, a társadalom is megelégedni feladattal, az által boldog. A másik irány szerint nem az egyén által boldogul a társadalom, hanem a társadalom által az egyén. Előtte az egyéni szabadság anarchia. Az ember célja nem az egyéni alapon való fejlődés, nem az egyének érvényesülése az egészben emelkedés az egyén által, hanem megfordítva; szabados csak az egész, a társadalom legyen, ah pedig az egyén boldog, akkor az egyének összége, a társadalom is megelégedni feladattal, az által boldog. A másik irány szerint nem az egyén által boldogul a társadalom, hanem a társadalom által az egyén. Előtte az egyéni szabadság anarchia. Az ember célja nem az egyéni alapon való fejlődés, nem az egyének érvényesülése az egészben emelkedés az egyén által, hanem megfordítva; szabados csak az egész, a társadalom legyen, ah pedig az egyén boldog, akkor az egyének összége, a társadalom is megelégedni feladattal, az által boldog. A másik irány szerint nem az egyén által boldogul a társadalom, hanem a társadalom által az egyén. Előtte az egyéni szabadság anarchia. Az ember célja nem az egyéni alapon való fejlődés, nem az egyének érvényesülése az egészben emelkedés az egyén által, hanem megfordítva; szabados csak az egész, a társadalom legyen, ah pedig az egyén boldog, akkor az egyének összége, a társadalom is megelégedni feladattal, az által boldog. A másik irány szerint nem az egyén által boldogul a társadalom, hanem a társadalom által az egyén. Előtte az egyéni szabadság anarchia. Az ember célja nem az egyéni alapon való fejlődés, nem az egyének érvényesülése az egészben emelkedés az egyén által, hanem megfordítva; szabados csak az egész, a társadalom legyen, ah pedig az egyén boldog, akkor az egyének összége, a társadalom is megelégedni feladattal, az által boldog. A másik irány szerint nem az egyén által boldogul a társadalom, hanem a társadalom által az egyén. Előtte az egyéni szabadság anarchia. Az ember célja nem az egyéni alapon való fejlődés, nem az egyének érvényesülése az egészben emelkedés az egyén által, hanem megfordítva; szabados csak az egész, a társadalom legyen, ah pedig az egyén boldog, akkor az egyének összége, a társadalom is megelégedni feladattal, az által boldog. A másik irány szerint nem az egyén által boldogul a társadalom, hanem a társadalom által az egyén. Előtte az egyéni szabadság anarchia. Az ember célja nem az egyéni alapon való fejlődés, nem az egyének érvényesülése az egészben emelkedés az egyén által, hanem megfordítva; szabados csak az egész, a társadalom legyen, ah pedig az egyén boldog, akkor az egyének összége, a társadalom is megelégedni feladattal, az által boldog. A másik irány szerint nem az egyén által boldogul a társadalom, hanem a társadalom által az egyén. Előtte az egyéni szabadság anarchia. Az ember célja nem az egyéni alapon való fejlődés, nem az egyének érvényesülése az egészben emelkedés az egyén által, hanem megfordítva; szabados csak az egész, a társadalom legyen, ah pedig az egyén boldog, akkor az egyének összége, a társadalom is megelégedni feladattal, az által boldog. A másik irány szerint nem az egyén által boldogul a társadalom, hanem a társadalom által az egyén. Előtte az egyéni szabadság anarchia. Az ember célja nem az egyéni alapon való fejlődés, nem az egyének érvényesülése az egészben emelkedés az egyén által, hanem megfordítva; szabados csak az egész, a társadalom legyen, ah pedig az egyén boldog, akkor az egyének összége, a társadalom is megelégedni feladattal, az által boldog. A másik irány szerint nem az egyén által boldogul a társadalom, hanem a társadalom által az egyén. Előtte az egyéni szabadság anarchia. Az ember célja nem az egyéni alapon való fejlődés, nem az egyének érvényesülése az egészben emelkedés az egyén által, hanem megfordítva; szabados csak az egész, a társadalom legyen, ah pedig az egyén boldog, akkor az egyének összége, a társadalom is megelégedni feladattal, az által boldog. A másik irány szerint nem az egyén által boldogul a társadalom, hanem a társadalom által az egyén. Előtte az egyéni szabadság anarchia. Az ember célja nem az egyéni alapon való fejlődés, nem az egyének érvényesülése az egészben emelkedés az egyén által, hanem megfordítva; szabados csak az egész, a társadalom legyen, ah pedig az egyén boldog, akkor az egyének összége, a társadalom is megelégedni feladattal, az által boldog. A másik irány szerint nem az egyén által boldogul a társadalom, hanem a társadalom által az egyén. Előtte az egyéni szabadság anarchia. Az ember célja nem az egyéni alapon való fejlődés, nem az egyének érvényesülése az egészben emelkedés az egyén által, hanem megfordítva; szabados csak az egész, a társadalom legyen, ah pedig az egyén boldog, akkor az egyének összége, a társadalom is megelégedni feladattal, az által boldog. A másik irány szerint nem az egyén által boldogul a társadalom, hanem a társadalom által az egyén. Előtte az egyéni szabadság anarchia. Az ember célja nem az egyéni alapon való fejlődés, nem az egyének érvényesülése az egészben emelkedés az egyén által, hanem megfordítva; szabados csak az egész, a társadalom legyen, ah pedig az egyén boldog, akkor az egyének összége, a társadalom is megelégedni feladattal, az által boldog. A másik irány szerint nem az egyén által boldogul a társadalom, hanem a társadalom által az egyén. Előtte az egyéni szabadság anarchia. Az ember célja nem az egyéni alapon való fejlődés, nem az egyének érvényesülése az egészben emelkedés az egyén által, hanem megfordítva; szabados csak az egész, a társadalom legyen, ah pedig az egyén boldog, akkor az egyének összége, a társadalom is megelégedni feladattal, az által boldog. A másik irány szerint nem az egyén által boldogul a társadalom, hanem a társadalom által az egyén. Előtte az egyéni szabadság anarchia. Az ember célja nem az egyéni alapon való fejlődés, nem az egyének érvényesülése az egészben emelkedés az egyén által, hanem megfordítva; szabados csak az egész, a társadalom legyen, ah pedig az egyén boldog, akkor az egyének összége, a társadalom is megelégedni feladattal, az által boldog. A másik irány szerint nem az egyén által boldogul a társadalom, hanem a társadalom által az egyén. Előtte az egyéni szabadság anarchia. Az ember célja nem az egyéni alapon való fejlődés, nem az egyének érvényesülése az egészben emelkedés az egyén által, hanem megfordítva; szabados csak az egész, a társadalom legyen, ah pedig az egyén boldog, akkor az egyének összége, a társadalom is megelégedni feladattal, az által boldog. A másik irány szerint nem az egyén által boldogul a társadalom, hanem a társadalom által az egyén. Előtte az egyéni szabadság anarchia. Az ember célja nem az egyéni alapon való fejlődés, nem az egyének érvényesülése az egészben emelkedés az egyén által, hanem megfordítva; szabados csak az egész, a társadalom legyen, ah pedig az egyén boldog, akkor az egyének összége, a társadalom is megelégedni feladattal, az által boldog. A másik irány szerint nem az egyén által boldogul a társadalom, hanem a társadalom által az egyén. Előtte az egyéni szabadság anarchia. Az ember célja nem az egyéni alapon való fejlődés, nem az egyének érvényesülése az egészben emelkedés az egyén által, hanem megfordítva; szabados csak az egész, a társadalom legyen, ah pedig az egyén boldog, akkor az egyének összége, a társadalom is megelégedni feladattal, az által boldog. A másik irány szerint nem az egyén által boldogul a társadalom, hanem a társadalom által az egyén. Előtte az egyéni szabadság anarchia. Az ember célja nem az egyéni alapon való fejlődés, nem az egyének érvényesülése az egészben emelkedés az egyén által, hanem megfordítva; szabados csak az egész, a társadalom legyen, ah pedig az egyén boldog, akkor az egyének összége, a társadalom is megelégedni feladattal, az által boldog. A másik irány szerint nem az egyén által boldogul a társadalom, hanem a társadalom által az egyén. Előtte az egyéni szabadság anarchia. Az ember célja nem az egyéni alapon való fejlődés, nem az egyének érvényesülése az egészben emelkedés az egyén által, hanem megfordítva; szabados csak az egész, a társadalom legyen, ah pedig az egyén boldog, akkor az egyének összége, a társadalom is megelégedni feladattal, az által boldog. A másik irány szerint nem az egyén által boldogul a társadalom, hanem a társadalom által az egyén. Előtte az egyéni szabadság anarchia. Az ember célja nem az egyéni alapon való fejlődés, nem az egyének érvényesülése az egészben emelkedés az egyén által, hanem megfordítva; szabados csak az egész, a társadalom legyen, ah pedig az egyén boldog, akkor az egyének összége, a társadalom is megelégedni feladattal, az által boldog. A másik irány szerint nem az egyén által boldogul a társadalom, hanem a társadalom által

